

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 416.

103die Møde.

(Onsdagen den 19de Juni.

(Forts.)

Resultatet af den derefter stedfundne Afstemning var følgende:

1) Udvalgets Fleertals (B. Christensen, J. C. Drewsen, Johansen, Simonsen og Winther) Forslag: At § 7 affattes saaledes:

„Skulde der under Forretningen opstaa retslige Spørgsmaal, af hvis Afgjorelse dens Udfald i det Hele eller for en Deel vil være afhængig, f. Ex. om det paagjældende Arbejdes Lovlighed osv., og en mindelig Overenskomst herom mellem Parterne ei kan tilveiebringes ved Mægling, da skulde ogsaa disse Spørgsmaal være at afgjøre ved Afsløsningsmændenes Kjendelse.“

blev ved Navneopraab, som var begjert af Barfod, J. A. Hansen, Dlesen, Sidenius, Hæfferup, Spandet, Lunde, Rottwitt, C. Larsen, C. Jensen, Sørensen, L. Jensen, Schroll, Nørgaard og B. Knudsen, vedtaget med 40 mod 35 Stemmer.

2) Ovenstaaende Forslag som Paragraph vedtoges med 41 mod 28 Stemmer.

§ 1 med de dertil hørende Ændringsforslag fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Ja, da jeg ikke tør paatvile, at de ærede Rigsdagsmænd, som have stillet de foreliggende Forslag, ville tage Ordet, skal jeg kun kortelig bemærke, at Udvalget ikke har fundet fuld Anledning til at gaae ind derpaa, uagtet der for Udvalgets Fleertals Bedkommende paa den anden Side vel heller neppe kan være Anledning til at optræde aldeles skarpt derimod. Imidlertid maa jeg dog med Hensyn til dette Forslag, i hvis Følge Udfæstets Bestemmelser om, at det ogsaa skal staae Cieren af en Eiendom, hvortil Hovet ydes,

frit for at fordre Afsløsning, vilde falde bort, tilstaae, at jeg troer, at en Ophævelse af dette Alternativ vistnok vilde vanskeliggjøre Lovforslagets overensstemmende Vedtagelse i samtlige Stadier, og allerede af den Grund har det sin store Betænelighed, men en endnu større Betænelighed har man i Udvalget fundet i den Omstændighed, at det for Staten, og selv for Parterne, maa være af saa overordentlig Bigtighed at faae Hovet afløst, at det synes anomalt i vor Tid at ville gjøre en saadan Indskrænkning; Udvalget har derfor i det Hele ikke kunnet gaae ind paa det stillede Forslag.

Monrad: Jeg var ikke tilstede dengang, denne Sag var til 1ste Behandling. Maa ske jeg da vilde have udtalt mig om det, som jeg nu nødes til at omtale ved adskillige enkelte Paragrapher. Jeg skal med Hensyn til § 1, saaledes som den her er affattet, ikke undlade at bemærke, at den forekommer mig at være høist uheldig, og at den ingenlunde er saa klar, som det forekommer mig at være nødvendigt. Det skal uden tvivl forstaaes saaledes, ideimindste forekommer det mig, naar man seer hen til alle de Forhandlinger, som ere foregaaede om denne Paragraph, klart, at det maa være Meningen, at naar $\frac{1}{3}$ af Hovbønderne forlange det, skal Hovet afløses paa det hele Gods, fordi man mener, at Hovet dog bør afløses i Tiden. Herved vil altsaa det mærkelige Tilfælde indtræffe, mine Herrer! at uagtet Cieren og uagtet endel af Hovbønderne ønske at bibeholde Hovet, vil det dog, alligevel blive affattet, men jeg finder det, at være aldeles stridende mod de Regler, som man dog i Almindelighed maa gaae frem efter, at man uagtet begge Parter ere enige om at vedligeholde et Forhold, alligevel gaaer hen og affatter det. Jeg havde kunnet forstaae, dersom man vilde staae ind paa den Betænelighed, om man havde gaaet langt yderligere, om Lovgivningen havde sagt: Alt Hovet skal være